

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Din cauza sfintei sărbători „Pogorirea S. Duch” Nrul procsim va apăre Joi în 13 Iunie v.

Împărțirea limbilor.

Sunt aproape 2000 de ani, decând Mântuitorul lumii Christos a trimis asupra apostolilor sei Duchul înțelepciunii, Duchul înțelegerii, Duchul temerei de Dumneșeu, și ei au primit darul propoveduirii evangheliei fie-care în limba acelui popor, pentru acărui mântuire a fost trimis, în ale cărui părți i-a fost sörtea să propoveduască.

Sunt aproape 20 de vécuri dela această miraculoasă serbare, și döră nici odată nu avem mai mare, mai simțită necesitate să nu înprospătăm în mintea și în inimile noastre marea sărbătoare a împărțirii limbilor, care a unit pre apostolii Domnului în o lucrare comună: lățirea Evangheliei lui Christos. Nici odată nu s'a simțit mai tare necesitatea de a se înprospăta învățătura bisericeii, că adevărat prin pogorirea Duchului sănt apostolii au primit darul de a pute propovedui evanghelia, fie care în limba poporului pentru care a fost chemat.

Și stăm uimiți în fața scenei miraculoase, că pescarii cei simpli, galileenii cei neînvețați încep a vorbi în limbi streine, unii în limba rêmlenă, alții grecesce, alții evreesce, alții armenesce, fie-care pentru aleșii și, și mulțimea de popor adunat în biserică din Ierusalim se minună, când aude fie-care în special limba sa dela acei simpli pescari, cari până acuma vorbiau numai dialectul lor particular.

După învățătura bisericeii asupra apostolilor s'a pogorit Duchul înțelepciunii, Duchul înțelegerii, Duchul temerei de Dumneșeu, și ei toți au început a grăi, cu streine graiuri, cu streine învățături, cu streine cuvinte ale sfintei Treimi.

Scopul a fost unul la toți, și Dumneșeu, perfecțiunea, din unelte slabe și neînvețate a făcut unelte nobilitate, ca fie care în limba poporului să propoveduască înțelepciunea, înțelegerea reciprocă, și temerea de Dumneșeu.

În adevăr miraculoasă scenă, și ce contrast și aici la această săntă sărbătoare între învățăturile cele sante ale bisericeii, între lucrările providenței Dumneșeesci și între întrégă viața internă a statului nostru.

Tocmai în punctul limbei ce contrast între nemărginita înțelepciune a lui Dumneșeu și între nemărginita slăbiciune a bărbaților, cărora sörtea le a pus în mână guvernarea statului nostru.

Un scop avem cu toții, consolidarea cetățenilor. Și noi consolidarea cetățenilor nu o putem separa de cea a statului, mai mult, consolidarea statului o ținem de imposibilă fără consolidarea cetățenilor în moralitate, în bună stare, fără consolidarea conștiinței în fie-care cetățen, că numai atunci pöte înflori această patrie, dacă toți ne vom simți deopotrivă părtași și la bine și la rău, și la favoruri și la greutăți.

Și deocamdată nimica nu aflăm, care ar intenționa consolidarea statului între condițiunile unice posibile, la cari am reflectat și totdeauna vom reflecta noi.

Lipsește mijlocul cel mai natural, prin care am pute realiza scopul cel sănt, lipsesce lucrul principal, la care chiar și providența dumneșească a reflectat, lipsesce adevărat Duchul înțelepciunii, Duchul înțelegerii, pe care ni-l arată atât de măreț marea sărbătoare a Pogoririi Duchului sănt.

Nu se vorbește poporului în limba lui, nu i se face justiția în limba lui, nu administrația în limba lui, căci contrariu călei, pe care o ales Dumneșeu, care și la maghiari e perfecțiunea înțelepciunii, frații magiari voesc se facă aici numai o limbă, anume limbă ungurescă.

Să strice cea făcut natura, să strice firea născută în noi românii, să batjocorescă calea înțeleptă pe care o a ales însuși Dumneșeu pentru lățirea evangheliei, această o voesc frații magiari în toate acțiunile vieții lor de stat.

Și noi în convingerea, că greșită e calea politiceii interne în statul nostru, că prin siluirea ce ni se face în loc de iubirea între cetățeni se sémănă și susține în mod măestrit ura, prin siluire se nimicesce și puțină bunăstare ce mai este în cele materiale, se demoralizează cetățenii în mod înfricoșat, și prin decadența lor învece nu se va promova consolidarea statului, și la această solemnă ocaziune strigăm bărbaților, cari conduc destinele statului: opriți-ve, căci greșită e calea, pe care mergeți.

Părăsiți principiile, din cari porcedeti și luați de model învățătura bisericeii dela Pogorirea Duchului sănt, îmbrăcați ve cu Duchul înțelepciunii, Duchul înțelegerii, Duchul temerei de Dumneșeu și atunci veți realiza fericirea patriei.

Sibiu, 7 Iunie, 1891.

Amărăciunea produsă în cercurile săsesci prin denumirea contelui Bethlen Pál de comite suprem la Bistrița-Năsăud și cea a baronului Apor la Sighișoara trebuia alinată încâtva. Tocmai de aceea se explică, că acum și nu mai târziu, sau mai de timpuriu a

urmat denumirea dlui Gustav Thalmann de comite la Sibiu

Mai trebuia pusă paciința sasilor încă la o probă pe câteva zile, să se vadă, dacă sunt ei statornici în principiile proclamate la 16 și 17 Iunie a. tr. sau, că dör numai în vederea unor avantagii personale și în menagiarea unor interese speciale săsesci, s'au declarat gata a intra la învoelă cu guvernul.

După un an de asteptare sasii în fine și au ajuns un scop. Pre scaunul de comite suprem la Sibiu, șede un bărbat de încredere al lor, un om al partidului național săsesce, așa cum nu au avut ei de la desființarea fundului regiu.

Pre noi nu ne-a surprins nici decât denumirea dlui Thalmann. Din contră nu ne-am putut explica trăgănarea, nu ne-am putut da sémă, cum de contele Bethlen, fostul antecesor al dlui Thalmann, nu a putut convinge pe colegii sei ministri mai curând despre necesitatea denumirii unui om de încredere al sasilor la un atare post. Contele Bethlen este un cavaler, cum sunt mulți magnați unguresci, și ține la cuvântul dat. Indată ce și-a dat cuvântul, el trebuia să și străbată cu vederile în consiliul de ministri.

Altmintrea din pactul dela 17 Iunie 1890, pe care noi l'am fost botezat de o „Capitulare” în formă, să alegea de sigur nemica și atunci și politica inaugurată de contele Bethlen era desavuată și desavuat Bethlen ca comite, era desavuat ca ministru și de aici el era datoriu să tragă consecințele pentru persoana sa.

Guvernul actual este la tot cazul mai conciliant ca guvernul dlui Tisza. Cel puțin așa se arată față de sasi.

Își pune singur contele Szapáry întrebarea: „Nu am destul cu kosuthistii, nu destul cu românii, — trebuie să mai am și cu sasii de lucru?”

Și dacă așa rezonază, un bărbat de stat, când se află în luptă, el trebuie să învingă, dacă nu pe toți cel puțin o parte din inimi.

Și sasii de dragul acestui post sacrifică ceva din convingerile lor, se vor arăta mai mulțămiiți, în presa lor vor spune adevărul îmbrăcat în o formă mai convenabilă, și așa umblând cu mânuși și dacă se să ating de câte un spine, el nu intră deadreptul la piele.

Așa e politica săsescă, și se vede, că Bethlen în studiile ce le-a făcut între sasi i-a cunoscut și din partea cea mai slabă.

Ca administrator comitele Thalmann este o putere probată, un om de birou, iubitoriu de lucru, și de ordine și de aceea, ómenii cari caută numai la partea

FOIȚA.

Arta de a se înscena pe sine însuși.

După K. de Thaler, comunicată de Alban Cornilă.

E lucru necontestat, că vanitatea e un resort foarte puternic; ea jöcă în viața multor ómeni un rol tot atât de mare ca și sómea și amorul. Nu cea ce este și cea ce are, ci cea ce reprezintă, pare unora lucrul principal și mii de înși își caută norocul în opiniunea, ce o au alții despre ei.

Ómeni de calibrul acesta își întocmesc toate ale lor astfel, ca să destrepte o părere înaltă despre sine. Pentru ajungerea acestui scop ei se folosesc de ori-ce ocaziune, fie aceea importantă ori neînsemnată, și ei nu negliă nici cea mai mică, pentru ca să se pună în relief. Ca să pötă esecută acesta se recere ca cineva să aibă un talent particular înăscut pentru acesta. Adesea el e singurul talent ce l are ce-l vanitas, însă el se pöte perfecționa și prin studiu. Nu ori-care ajunge la perfecțiune: Ca și la punerea în scenă a unei piese teatrale, așa și la punerea în scenă a propriei personalități pentru comedia vieții sunt gradațiuni, dela abilitate medioeră până la măiestrie. Dacă vre-unul a atins cest din urmă, e în stare să ametească chiar ómeni de

spirit și a i amăgi cât-vatimp despre valoarea lui adevărată.

În această se cuprinde scopul înscenării propriei sale personalități. A fi supraprețuit, această îi succede numai celui ce a ajuns la virtuositate în arta acesta, și are de regulă urmări foarte plăcute.

Două-deci și cinci de înși din o sută consideră pe un om de cea ce se dă el; cel care scie să și dea aerul de bărbat însemnat, e în fine considerat de mulțime ca astfel, de aceeași mulțime, care e așa de puțin aplecată a recunósce adevărata mărime spirituală. De massa tēmpită aparțin și persoane de influență și pozițiune înaltă, acăror părere și bunăvoință e cumpănitore. O inteligență în faptă superiöră, cu păreri proprii și principii solide le e încomodă.

Arta înscenării proprie e a se esercita de timpuriu. Cel care vrea să și-o însușească, trebuie să se dedea deja din tinerețe a nu pronunța nici o vorbă și a se feri de orice mărturisire sinceră. Se facă observări și să și bată joc de alții pentru scăderile pe care le observă la sine însuși. Să nu ia parte la nici nu entusiasms sincer, care animesă atât de ușor pe tinerime, pentru fapte mari pe ori-care teren al activității spirituale omenesce. Să critizeze unde alții admiră; să nu lase se trecă nimic fără a și face observare, să dee din nas cu dispreț despre ori-ce și se nege ori-ce autoritate.

Tinărul bărbat, care se introduce în astfel de chip în societate, va fi pöte numit de unii domni mai bētrani din societate un „țângău impertinent”, dar din partea celor mai mulți din cunoșcuii sei va fi considerat de foarte cu minte. El trebuie să se ferescă însă cu mare îngrijire să nu cumva să se angageze la o discuțiune seriösă, ci să evite și facă cu neputință ori-ce încercare în această direcțiune. În conversarea socială sēcă de toate zilele înnotă minunat, dar a se lăsa în fund i-ar deveni periculos. I se pöte însă recomanda, ca înainte de ori ce vizită, ce vrea se o facă, să și întipărescă în memoria câteva observări spirituale sau cel puțin frapante din cărți puțin cetite. Dacă în decursul conversației le aplică la loc bun, pöte să facă mare efect cu acesta. Cugetările sunt nu numai scutite de vamă dar și libere ca pasărea, ori-cine pöte mai ales dacă proprietariul legitim e deja mort, să le fure ori unde și cum va vrea. La lucru deci cu amândouă mâinile și împodobesce-te cu pene străine! Prins cu ocaua mică vei fi numai, dacă furtul la-i comis dela proprietari foarte renumiți, precum s'a întâmplat în cazul următor, de care mi mai aduc și acum aminte.

Intr'o societate óre care se vorbea despre poesia nouă și un june bărbat, cărui i plăcea să și arete și resfețe cöda de păun aiept frasa: „A, ce mai atăta vorbă, poesiile sunt gémuri de ferăstră zugră-

administrativă, pot fi foarte mulțumiți cu acesta de numire, fie ei sași, fie români, ori unguri.

Alta e însă întrebarea dacă comitele suprem are să rămână numai pelângă partea administrativă, sau să mai facă și servicii politice.

Și aici se începe partea cea grea a lucrului.

Comiții supremi de vécuri au fost și agenții guvernului, și cu deosebire au fost facsați de buni ori de răi după numărul deputaților guvernamentali, câți au știut să dea din comitat.

Încât scim noi deputații sășesci și dacă nu fac opoziție sistematică, dar totuși sunt departe de a împinge la carul guvernului, afară de deputatul Sebeșului ales pe sprâncenă, ca să dea o palmă pasivității și cu ea o lovitură de marte tuturor întreprinderilor românilor din acel ținut și din orașul SSebeșu.

Lăsase-vor acei deputați naționali sășesci de principii și vederile lor de dragul comitelui națiunii sășesci, pentru că acela ați este un sas din tâlpi până în crescet, este o altă întrebare, și aici zace greutatea cea mai mare ce apasă pe umerii noului comite sășesc.

În universitate lucrurilor vor merge neted, cum merg de ani de zile, pot chiar să ajungă și la modificarea statutului de organizare și atunci românii din fundul regiu o au pus de mămăligă, dîcem toate se pot spre mulțămirea sasilor face, căci începutul s'a făcut pentru ei și dacă guvernul a aflat cu cale, că de dragul unui popor atât de neînsemnat să se lase de tradiționala politică de a trânti la părete pe naționalități, nu ne indoim, că mâne poimâne va începe și cu românii a intra la negociațiuni de pace și va mulțami și pe ei, căci și ei sunt fiii ai patriei și era denunțaiunilor dîr va înceta odată.

În legătură cu denumirea dlui Thalmann de comite stă fără îndoială cestiunea alegerii de vicecomite și acesta cestiune noi o privim de cestiune deschisă și ne rezervăm dreptul a reveni asupra ei, ca a uneia ce ne interesează de aproape.

Revista politică.

Frații nostri din Bucovina au să porțe o luptă grea.

Dilele trecute s'a întâmplat la Sucéva, al doilea oraș al Bucovinei, un fapt care pune într-o tristă lumină situațiunea elementului român față de celelalte elemente din aceea provincie română.

Făcându-se alegeri comunale, în colegiul al treilea au reușit numai 2 români, 4 germani și 4 evrei, în colegiul al doilea 6 evrei, 2 germani, 1 armean și un singur român; în colegiul întâiu în sfârșit au căzut toți cei trei candidați propuși de partidul național român.

După cum se vede din cele ce se scrie „Gazeta Bucovinei,” cauza acestei neisbânde a românilor este, pe lângă cotropirea lor prin orașe de către elementele străine, și lipsa de organizare a partidului și prin urmare de energie celor cari ar trebui să-l compună.

„Gazeta Bucovinei” face, din parte-i, următoarele reflecțiuni asupra acestui eveniment:

Residența de odinioară a lui Stefan cel mare, a doua capitală a țării noastre, un oraș, în care românii erau stăpâni și după firea lucrului ar trebui să fie și astăzi, a ajuns să fie administrat de nisce venetici, cari numai ca din grație dau și vechilor locuitori ai cetății câte un loc două în consiliul comunal.

vite! Ce spiritual! șoptia câte va dame din societate. Junele zimbă mândru și cu modestie, sări însă drept în sus ca și impus de o săgétă, când un poet care, era de față i replică. „Acosta ce e drept o dice Goethe, însă în sens cu totul altcun, decât îl înțelegi d-ta, adevă spre lauda și mărirea poeziei”. O astfel de pedepsă momentană însă urmăzează din fatalitate foarte rar.

Cel care se ocupă cu aceea, ca să-și dea importanță persoanei sale, trebuie se fie cu atențiune la acesta și în restaurațiune. Omul natural intră, își pune pălăria și pardesiul în cuier, se așază la masă cere carta de mîncări și-și comandă beutura. Se privim însă la un ôpe care se înscenază! Cu pasul măsurat, cu o expresiune în față ca și când ar fi preocupat de meditari adenci, păsece el până la mijlocul salei, se oprește aci și-și face ochii rîta. Chelnerii servili alergă la dînsul, i iau pălăria și bastonul și-l intrăbă, că ce poftesce. El se așază pe un scaun și observă tăcere adencă. Băieților celor mici cari îi pun întrebarea de consciință; poftiți bere eau vin, le răspunde prin o privire nimicitoare, așa că băiețelul se retrage înspăimîntat. Cătră cel mare îmbrăcat în frac negru se adresază cu întrebarea într-o voce de jumătate și obosită: „Ce se mănânc eu aci? Sunt datat a mîncea ce e mai bun?” După ce în urma unui lung studiu al cartei și parlamentări verbale cu chelnerul și-a ficsat ordinea

Și ceea ce s'a întâmplat zilele aceste în Sucéva, s'a fost întâmplat mai înainte în Rêdauț, are să se mai întempe ați mâne și în alte orașe și noi românii ne vom pomeni într-o bună dimineță, că suntem scoși cu deservîșire din viața publică a țării, vom rămâne singuri numai cu instituțiunile noastre culturale de pe vremurile mai bune și vom ajunge politicesce la aceea situațiune tristă, în care se află astăzi frații nostri de preste munți.

La alegerile comunale astăzi nu se mai au în vedere interesele comunelor, ci interesele de partid politice. Întocmai cum vedem, că la alegerile de deputați pentru camera din Viena se făcură toate opintirile, pentru ca deputații români să rămână în minoritate, așa se lucră în ceea ce privesce alegerile comunale cu toate mijlocele permise și nepermise, pentru ca ingerința românilor asupra afacerilor comunale să se reducă pe cât numai se pôte și în Bucovina să nu mai existe cu timpul nici orașe românesce.

Din toate părțile se lucră în contra noastră și adversarii știu să se folosescă de chiar conaționalii nostri, spre a ne împerechia și pe noi între noi turtindu ne la părete în urma propriilor noastre slăbiciuni.

Dacă românii din Sucéva erau organizați, cum se cuvine și dacă lumea o scia, că avea de a face cu un partid național hotărât, era peste putință ca ômenii nechemați, ômeni fără nici o importanță se pôtă înriri asupra maselor așa ca se le despărțescă de conducătorii lor de până acum și nici organele politice nu cutezau să procedă într'un mod atât de ușuratec față cu pretențiunile unei părți însemnate a populațiunii din Sucéva.

Ne lipsesce pretutindenea organizarea, ne lipsește conducătorii chemați prin încrederea poporului și acesta e pricina mulțimei de eşecuri ce le îndurăm de un timp în cöce în toate afacerile vieții noastre publice.

Am făcut până acum destule esperianțe triste în direcțiunea acesta cea mai de pe urmă esperiență cu privilegiul alegerilor comunale din Suceava. Să ne gândim deci serios asupra acestor împregiurări și să ne punem pe lucru cu un cös mai înainte de ce va fi pré târziu. —

S'au răspândit de câteva zile sciri despre relații deosebit de prietenesce între curțile din Belgrad și Cetinie. Se dice, că prințul Nichita va face în luna August o vizită la Curtea din Belgrad, cu fiece sa Xenia; acosta scire a dat nascere presupunerii, că ar fi vorba de un proiect de logodnă între princessa muntenegră, astăzi în vîrstă de 10 ani și regele Serbiei, care împlinesce în curînd 15 ani.

În legătură cu aceste sciri și ca ceva caracteristic pentru relațiile dintre Serbia și Muntenegru, nu este fără de interes o scrisore a prințului Nichita către regentul Ristici, scrisore al cărei cuprins îl publică „Vossische Zeitung”. În acosta scrisore se anunță visita princiară pentru luna August

„Anunț acosta, — dice prințul, — domnului Ristici pentru-că l știu partisan dintre cei mai credincioși ai dinastiei Obrenovici.

Prințul Munților negri reamintesce o vorbă a strămoșilor sei, că prințul Serbiei, care luptă cu credință pentru cauza sêrbescă, va găsi în prințul Muntenegrului un supus devotat.

Se asigură, că dl Ristici ar fi răspuns ceva în sensul următoriu: poporul sêrb a avut totdeauna simțăminte pretinence pentru Nichita; prezența prințului la Belgrad va convinge pe tota lumea, că Sêrbia și Muntenegru merg mână în mână.

mîncărilor, apoi îi dice: „Numai iute, bunul meu am lucru foarte urgent.” Acosta frasă e întrebuintă mai ales de funcționari înalți, care au prea puțin de lucru, însă ea impune și mult alegătorii Ganimizi ai restaurantului emulăză într-o servi cât mai iute pe mult activul bărbat, pentru ca să nu pîrdă timpul seu scump, mai ales, că la plecarea cu o distinsă condescendență le dăruiesce un bun bacșiș. Ar vrea el bucuros să nu o facă, însă și acest moment se ține de punerea în scenă.

Un alt expedient și mai elementar pentru ajungerea acestui scop e afectarea celui mai complet indiferentism față cu ori ce noutate. Fie ele ori-cât de neașteptate, nu e permis a se arăta nici odată surprins din contră trebuie deja se fi știut toate de mai înainte sau cel puțin să le fi prevădut. Móre d. e. o persónă bine cunoscută fără de veste de apoplexie. Tota lumea e suprinsă și se miră; „Cum s'a putut numai una ca acosta?” se intrăbă unii pe alții. „Omul acesta pare a fi atât de sănătos și vesel totă ființa lui nu arată, că va avé un sfârșit atât de repede! — „Pardon” răspunde artistul Je propria înscenare acosta nu e așa. Cel ce scie se observe pe ômeni acela putea să cunoscă pré bine, că nu va mai trăi mult. Pre lângă acosta încă de acum un an a avut presimțiri de mörte. Firesce, că nu le au comunicați ori cui, dar față cu amicii sei și mē pociu măguli a mē fi aflat între numărul

Sciri oficiöse pe care le a primit guvernul grecesc, anunță că trupele bulgare au ocupat un sat de pe teritoriul Macedoniei și că a fost chiar o încêderare.

Presa grecescă, serie „Timpul” e foarte iritată și reclamă guvernului d lui Diliyanis o intervenire grabnică sau demisionarea lui.

Adevărata cale.

(Comunismul și politica colonială. — Crestinismul și budhismul. — Misionarii. — O turmă și un păstoriu. — Schopenhauer și pesimistii sei. — Învîngerea în toate părțile lumii.

Comunismul și socialismul, dice unii, sunt relele cele mai mari, cari amenință starea societății moderne. Și vor avé drept, cei-ce cred acesta, căci în țările din apus legislativele au adus legi speciali în contra comuniștilor.

Să nu credă însă nimenea, că comunismul și socialismul ar fi teorii noulă, necunoscute până în secul acesta: de-când există lumea cei ce n'au avut nimic bucuros ar fi împărțit averile cu cei bogăți; și cei ce au averi n'au fost înclinați nici odată a împărți averile lor cu cei sêraci. Sêracilor cel mult le-au aruncat numai elemosină, cogile remase pe mēsa lor.

Când într-o țără se află atâtea ômeni sêraci, încât după lucrul mînilor sale nu pot trăi, acolo crisa socială e gata, căci fără mîncare nici animalele nu pot trăi.

Crisa se pôte ameliora prin stat, prin inițiativă particulară, prin faceri de bine crestinesce.

Statul, până când are de unde, trebuie să dea ômenilor pămînt, care să-l muncescă și unde să trăiescă: pămîntul acela pôte fi nu numai proprietatea statului, dar și a particularilor. Când statul nu pôte sau nu vrea să dea pămînt, atunci vine necesitatea, ca prin o politică colonială să se îngrijescă de populațiunea scăpătată.

În apus este reul social, deși în aceste 2—3 sute de ani au mers multe milioane de locuitori preste oceanul atlantic și s'au așezat în America.

Și fiind că reul există, nunumai Anglia, dar și Germania, Francia și Italia continuă de un șir de ani în cöce o politică colonială spre Africa.

Negrii se apără bieții și ei cu tenacitate, dar cu tînci și puscii de cremine ce pot face în contra armelor cu repețiție? Să supun de frică bucuroși la civilizația europeană. Când vor fi în urmă atât de civilizați ca europenii, cine ști, dacă nu vor scöte afară pe europeni de pe pămîntul lor.

În evul vechiu au venit din Asia popor sêrbare și au cucerit întregă Europa. Tătarii au domnit în Rusia Basarabia, Moldova și Muntenia. Hunii și avari au prădat Dacia, Panonia, Italia și Gallia. Ungurii s'au așezat în Panonia și în inima Daciei. Românii prin Muntenia și Moldova s'au recules numai după căderea tătarilor.

Astăzi vitezii tătari de odinioară sunt supușii Rusiei. Crestinismul și crucea lui Iisus au cucerit pe barbari în Europa.

Crestinismul și crucea lui Iisus au cucerit și civilizat America.

Crestinismul și crucea lui Iisus face ați cuceriri mari prin Asia și Africa.

Progresul și civilizațiunea noastră sunt superioare civilizațiunii și religiunilor din Asia și Africa.

Dumnezeul cel adevărat sfarmă și astăzi ca în totdeauna idolii nêmurilor argint și aur, lucruri de mîni omînesce.

Ce învață religiunile din Asia? O nimica totă.

Religiunea lui Budha s'a înființat cu 500 de ani înainte de Iisus. Budha fu un fiu de rege, născut lângă Himalaya în orașul Kapilavastu. Ca june fu vîrsat în știința și arta militară. În eratea lui de 16 ani s'a însurat luând de nevastă pe Iasodhova; mai apoi și-a mai ales încă două mueri; în urmă și-a ținut un harem întreg.

acelora — nu le a rătăcut. Pe mine unul scirea despre mörtea lui nu m'a aflat nepreparat, și ceea ce perd în el nu o scie nimenea! Aci vorbitoriul face o față cât se pôte de durerösă și tace suspinând. El pôte a vorbit de câteva ori fugitiv cu acel bărbat dar de aci înainte el va trece de intim al aceluia și prin urmare se va ridica în vađa contimporanilor sei. Renumele lasă tot deuna ceva din colorea sa, pentru cei ce știu să se frece amicabil de el.

Un alt exemplu. Sosesce scirea despre un eveniment politic, care nu surprinde numai pe diplomații de meserie, care au un privilegiu a suferi de lipsa de prevedere, dar chiar inteligența cea mai normală. Astfel de evenimente au fost în anii din urmă puciul din Filipopol, captivarea principelui Alecsandru de Battemberg, revoluțiunea din Brasilia. Tot atâtea ocațiuni escelente pentru eroul nostru, ca se strălucescă prin adênca lui cunoscință de lucruri, pe care însă le au cetit la dejun din țiare. El a știut toate de mai înainte. Rumelia de ost a fost o creațiune imposibilă, care nu putea avea durată. „Acosta am dîs-o eu încă de pe timpul congresului din Berlin. Espulsarea Battenbergului o puteau afla neînțelăsă numai observatorii superficiali ai relațiunilor.” Cel ce se ocupă cu atențiunea recerută de situațiunea Bulgariei, trebuie se fie preparat ca partidul rusesc va înscena o lovî-

Budha slăbit și enervat, în etatea lui de 29 ani s'a îngreșat de a fi rege și de a-și petrece și mai încolo. S'a despărțit de muerile sale, și a petrecut 6 ani în pustie cu călugări în post, rugăciuni și meditațiuni. Apoi lângă râul Gange și-au ales apostolii sei cu cari a învățat. Regii din țările indigene au primit cu toții învățăturile lui Budha, carele a murit în vârstă de 80 de ani.

Religiunea lui Budha se află azi între tătari, chinezi, japonezi, pe insulele Sunda cu 350 milioane credincioși. Budha a învățat patru „adevăruri“.

1. Adevărul prim este, că lumea acésta e imperfectă și rea. Cei ce trăiesc în ea sunt oameni nefericiți. Viéța și existența este o nefericire și o durere. Pentru-că toate sunt trecătoare și nestatornice, prin urmare imperfecte. Budhismul premăresce nimicirea, nihilismul.

2. Budhismul nu cunoște spiritul omului, ci numai metamorfosarea trupului în pământ; nu cunoște idea dumnezeirii.

3. Budhismul ăice, că omul se tindă a se nimici pre sine spre a scăpa de viéță și nefericire. Nimicirea o numesc Nirvana, unde vor ajunge toți.

4. Budhismul ăice, că omul se trăească retras în lume, se nu lucre nimic, ci se mediteze despre vanitatea vieții, se abdică de toate, chiar și de existență. Badhiști ăic, că femeile sunt reul intrupat, espresiunea minciunii infidelității și înșelăciunii; după ei femei bună nu există.

Din punct de vedere creștinesc, religiunea lui Budha și Brachma sunt nisce nebunii cu corne, cari propovăduiesc desperare și pessimism. Misionarii creștini fac un lucru de caritate cătră omenime, când merg în resărit să scotă pe acei bieți oameni din nălucirile lor.

Dar merg în răsărit numai misionari ci și generali și militari creștini, cari cuceresc locurile în numele crucei lui Iisus.

Societatea biblică englesă, misionarii din Roma, propovăduitorii din Rusia cu toții au un teren vast de cultivat.

Prin căile ferate de astăzi nu este departe timpul, când civilizațiunea creștină europeană va triumfa în toate părțile lumii. Când va fi o turmă și un păstoriu: Iisus Christos și creștinii sei!

Intre învățații europeni sunt unii ateisti, materialisti disderați și nihilisti. Lângă învățați creștini sunt ei ca neghina între grâu. Nu trebuie nici să-i comăți, căci când ei înșiși se scărbesc de teoriile lor pessimiste, își slobod câte un glonț de pistol în capul lor cel îngăimăcit. Se mută de aici în Nirvana.

Apostolul pesimismului european, Schopenhauer, încă susține ca Budha, că lumea acésta e atât de rea, în cât mai rea nu pôte fi. Lumea făcută de Dumnezeu e rea, dar berea fabricată de germanii lui Schopenhauer e tare bună la omul senătos. Schopenhauer ca poet cântă și se doarece în Nirvana. În „Revue des deux Mondes“ E. Schuné premăresce pe Budha și învățăturile lui; va se ăică oameni scrișiți au și francesii. Henry S. Olcott în 1881 a scris un catechism budhaist, acesta s'a tradus de pe limba englesă în cea nemăscă „Ein buddhistischer Katechismus nach dem Kanon der Kirche des südlichen Indiens“, care aprăbă religiunea lui Budha și afirmă, că ar fi mai bună chiar ca și creștină.

Este neghine în grăul curat creștinesc nu vor opri progresul creștinilor în părțile Asiei, Africei și Americii.

Progresul este viéță, nu este cultură, nu este progres, decât numai în civilizațiunea creștină europeană.

Insuși s'a consolidat numai prin biserica lui Iisus. Adădus de oameni fără de cultură creștină este un păgân, ce n'are ce măcina. Religiunea creștină este un luminat ochii ca să vedem; ni-a luminat mintea ca să gândim; ni-a încălăit inima ca să iubim; ni-a ăis tuturor: „Fără de Dumnezeu“ labora. Fără ea nu este progres, nici cultură, nici înțelegere; ci numai nimicire și desperare.

Creștinismul rusesc a cucerit Nirvana tătărăscă, creștinismul spaniol Nirvana arabică; creștinismul va cuceri pôte preste puțin timp insula balcanică. La noi în Ungaria și Transilvania nu pôte fi tare departe timpul, când instituțiuni creștine vor da popórelor nouă viéță. Atunci frații unguri vor trăi cu noi ca creștini.

Esamen.

Ordinea esamenilor la școala elementară capitală română ort. răs. din Brașov la finea anului școlar 1890/91:

Esamenele publice se țin Joi, Vineri și Sâmbătă în 13, 14 și 15 Iunie st. v., în sala cea mare a edificiului gimnasial din Gróver, în ordinea următoare:

Joi în 13 Iunie: dela 8—9 1/2 ore a. m. cu clasa I a) de copii; dela 9 1/2—11 ore a. m. cu clasa II a) de copii; dela 2—3 1/2 ore p. m. cu clasa I b) de copii; dela 3 1/2—5 ore p. m. cu clasa II b) de copii.

Vineri în 14 Iunie dela 8—9 1/2 ore a. m. cu clasa III de copii; dela 9 1/2—11 ore a. m. cu clasa IV de copii; dela 9 1/2—11 ore a. m. cu clasa IV de copii; dela 2—3 1/2 ore p. m. cu clasa I de copii; dela 3 1/2—5 ore p. m. cu clasa II de copii.

Sâmbătă în 15 Iunie dela 8—9 1/2 ore a. m. cu clasa III de copii; dela 9 1/2—11 ore a. m. cu clasa IV de copii; dela 3—4 1/2 ore p. m. cu clasa V de copii.

Esamenele cl III și IV de copii, IV și V de copii se încheie cu cântări.

Exercițiile gimnastice se țin:

cu clasa III de copii în 13 Iunie dela 11—12 ore a. m.;

cu clasa IV de copii în 14 Iunie dela 11—12 ore a. m.

Exercițiile în grădinarit se țin:

cu clasa III de copii în 13 Iunie dela 5—6 ore p. m.; cu clasa IV de copii în 14 Iunie dela 5—6 ore p. m.; cu clasa IV și V de copii în 15 Iunie dela 4 1/2—5 1/2 ore p. m.; (— excursiuni în grădina școlii).

Lucrurile de mână ale copiilor din clasa II—V sunt eșuate sub decursul esamenelor în sala de esaminare.

Duminică în 16 Iunie după serviciul divin se va încheia anul școlar 1890/91 cu cetirea clasificățiunilor și împărțirea premiilor.

La esamenele acestea, precum și la festivitatea încheierii anului școlar are onóre, subscrisa Direcțiune, a învita pe toți binevoitorii și amicii școlilor. Brașov, 1 Iunie, 1891.

Directiunea școlii elementare capitale române ort. răs.

G. C. Bellissimus,
director.

Varietăți.

* (Noul primat al Ungariei.) O veste de tot surprindătoare sosese din Budapesta: Ministrul de culte a fost la Viena, unde a supus aprobării Maj. Sale denumirea de primat al Ungariei pe plebanul din Pannonhalma Claus Vaszary. Cestiunea denumirii ar fi rezolvată și la curia papală.

* (Castelul Peleş.) MM. LL. regele și regina României se vor stabili la castelul Peleş Duminică viitoare.

* (Intimpinarea monarhului) Patriarcul sârbesc, George Brancovici, dimpreună cu doi episcopi sârbesci, va merge în 21 Iunie n. la Cinci-biserici spre întimpinarea monarhului, care va visita acest oraș „Egyetértés“ scrie: Acesta va fi casul cel dintăiu când patriarcul sârbesc va felicita pe regele magiar în limba magiară. Reposatul patriarh Angelici a felicitat la timpul seu pe M. Sa la Seghedin și într'un rând la Cinci-biserici în limba germană. — Episcopul Schlauch nu va merge spre întimpinare.

* (Avis.) Din cauza timpului nefavorabil excursiunea reuniunii de cântări se amână pe Mercuri în săptămâna viitoare.

Sibiu, 7 Iunie, 1891.

Comitetul.

* (Cât va dura desbaterea proiectului administrativ?) La această întrebare a răspuns contele Gabriel Károlyi, că desbaterea va dura cel puțin 46 de ani. Un alt matematic, luând media din desbaterile, ce s'au făcut până acuma, a calculat, că cam pe la începutul lui August se vor începe desbaterile speciale. Când se vor termina acestea însă nici el n'a putut calcula, deoarece ăice densul: „în astfelu de casuri matematica are margini“.

* (Ôspeții în Gleichenberg.) Numărul ôspeților, cari fac cură la Gleichenberg, precum ni se împărțesce, este de 1180. Tot așa de mare e și numărul celorce petrec acolo, fără a face cură.

* (Biserica călătore.) În trenul, ce circula între Bacu și Tiflis, se află o biserică. Linia ferată trece printr-o regiune esclusiv locuită de Mohamedani, în care nu se află nici o biserică creștină. Mai înainte se făcea serviciul divin creștinesc prin gările stațiunilor, acum însă trenul are cu sine un vagon cu opt rôte de 14.7 metri lungime. La un capăt al vagonului e altariul și toate cele de lipsă

pentru serviciul bisericeii de rit grecesc, ér spațiul celălalt îl ocupă credincioșii. Pe coperișul acestei biserici călătore se află un clopot și o cruce.

* (Necrolog.) Radu Marcoviciu paroch gr. orb din Idiciu, protopresbiteratul Mediașului, după un morb de câteva zile în etate de 62 ani, după o fericită căsătorie de 42 ani și după un serviciu de 40 ani și-a dat sufletul seu în mâinile creatorului.

Rămășițele pământești ale neuitatului defunct sau depus Vineri în 7 Iunie la 3 ore d. a. m. în cimiterul gr. din Idiciu spre repaus etern.

Maria Marcoviciu născ. Cornea, ca soție. Ieronim, Radu, Ambrosiu, ca fii. Elisaveta, Lucreția, ca fice. Lina Moldovan născ. Marcoviciu, ca soră.

* (O varietate a speciei porcine.) ăi-„La-Paix“ din Paris scrie:

D. Vasilescu, profesor de zootehnie la școala veteriană din București, a scris directorului școlii din Alfort oferindu-i două specimene dintr-o varietate rară și ciudată a speciei porcine. Acésta varietate este aceea a porcilor monodactili (cu o singură unghie) a căror existență a fost pusă la îndoială.

D. Vasilescu descoperind din întâmplare în România un mascure monodactil și împreunându-l cu o scrófă cu unghiile normale, a obținut produse monodactile, a căror descendenți, cu câte-va esceptii numai, presintă caracterele anatomice ale rasei curioase, de care e vorba. Acésta reconstituire pare cu atât mai interesantă, cu cât a fost epocă, în cari se distrugau porcii monodactili din motive religioase.

D. Vasilescu este un fost elev al școlii din Alfort.

* În Paris a murit decurând comandantul oteului invalidilor generalul Sumpf, în etate de 73 ani. A servit mai mult de 1/2 secul în armata franceză, în șirul căreia s'a luptat în Algeria, în Crimea în Italia, în Mecsico și în resboiul germano-frances. La Sedan comanda ca colonel o colonă în contra bavarezilor, când un glonț de tun i rupse amândouă mâinile din jos de cot, care trebuî să se taie până aproape de cote. Mai târziu avansă ca general de brigadă și în 1878 a fost denumit de comandant la oteul invalidilor. Generalul Sumpf a avut 2 mâini artificioase, cu care mulțămîta mecanismului estrordinariu s'au putut folosi bine. Așa a putut el înainte de asta cu câteva săptămâni a decora cu mâinile proprii 2 invalizi și anume pe unul căruia i a fost sdrobite piciorole, celui al 2-lea mâinile în Tonkin.

A fost forțe miscător aceea ceremonie, când generalul, care s'a luptat în 20 de bătălii a decorat 2 invalizi tineri cu mâinile de lemn.

* (Un lac periculos.) Din Graz i se scrie ăiarului „N. Fr. Prese: Profesorul de geografie dela universitatea de aici, Dr. Ed. Richter, a fost chemat ca specialist pe cale telegrafică la Meran de cătră guvernatorul Tirolului, contele Merveldt, fiind-că lacul Stau, ce s'a ivit numai acum de curând, creșce mereu. Suprafața lacului Stau în fie care ăi se urcă cu un metru, așa încât e temere, că va esunda.

* (Invențiune nouă.) După cum se scrie din Chicago, Edison s'a exprimat în chipul următor despre noua sa invențiune: „Am de gând se presint publicului, la esposițiunea din Chicago, o atât de fericită combinațiune a fotografiei cu electricitate, în cât va fi cu putință, ca ori cine în locuința sa se vedă pe o pânză întinsă actorii unei opere, care se jocă pe o scenă departată și va puté se audă vocile lor. Ori-ce trăsătură a feței, ôri-ce espresiune a fisonomiei va fi perfect vizibilă, toate colorile se vor reproduce esact. Privitorii vor avé impresiunea, că vede și aude chiar pe actori ér nu numai așa ăicând fantomele lor. Dacă marele american va reuși, și acésta ne ar mira, fie-care ar puté fără se se deranjeze se asiste la o reprezentațiune; cu ajutoriul telefonului ar auzi, și cu acela al fotografiei ar vedé. Napoleon I ăicea, că vorba „imposibil“ ar trebui stersă din ăicționar, sciința ne probéză, că nu mai cunoște și nici mai ține compt de dificultăți, decât pentru a le învinge. Celebrul Edison n'a terminat încă seria invențiunilor sale. După cum se spune, el ar fi găsit un microfon atât de puternic, încât abonatul n'ar mai avé nevoie de a lipi urechia sa de aparat. Va fi de ajuns de a avé în cabinetul seu sau la birou o placă, care va primi comunicăția vorbită. Ceva mai mult încă: Compania centrală, care esplotăză acésta invențiune are de gând se organizeze în fie-care sară un concert în localurile sale. Fie-care abonat la rețeaua telefonică, va puté oferi ôspeților sei, chiar în casa sa, un concert esecutat de o o orchestră nevizibilă. Indată ce se va suci o cheia a telefonului, și polcelele și valsurile vor începe se resune.

* (Nouă pușcă cu repetiție.) Oficerul de artilerie C. Iliescu din garnisona Buzeu, România, a inventat o nouă pușcă cu repetițiune, care se ăice că se pôte folosi escelent ca armă de resboiu. Inspectorul artileriei, generalul Arion, a dat ordin se

tură. Detronarea lui Dom Petro II și metamorfosarea Brasiliei într-o republică federativă era aproape de sine înțeles pentru cel ce se ocupase mai serios cu relațiunile transatlantice.“

Cei ce'l ascultă pe acest palavragiu încep să aibă respect de el cu toate că fragmentele de cunoscință despre Brasilia, pe care le deciteză naivilor sei ascultători le au cules în fugă dintr'un lecsicon de conversațiune.

În cele de până aci ne am încercat a ficsa câteva liniamente caracteristice ale virtușilor în arta inscenării proprii lor persóne. Astfel de persóne întâlnim mai în toate locurile și lecalele publice în salóne, teatre și concerte în adunări publice și în parlamente.

Ei devin periculoși pentru cei naivi, când sunt protegiați de persóne de influință pentru ajungerea de scopuri particulare și egoiste și mai ales decă nu se află nimenea, care se ăice.

să fabrice în arsenalul armatei câteva modele de sistemul acesta nou de pușcă cu repetiție, scrie „Gaz. Transilv.”.

* (Școală de arhitectură în România.) Societatea arhitecților români a ținut o întrunire.

Între alte chestiuni discutate s'a comunicat răspunsul ministrului instrucțiunii publice, care s'a oferit să dea o subvențiune societății pentru înființarea unei școli de arhitectură, precum și cedarea gratis a unui teren.

Societatea a hotărât să ceară ca consiliul tehnic superior să fie compus în majoritate de arhitecți, când se discută aprobarea planurilor elaborate de arhitecți, căci actualmente ele se discută numai de ingineri.

Societatea a mai hotărât să ceară ministrului lucrărilor publice, ca se prezinte un proiect de lege, prin care să fie recunoscută de persoană juridică.

Mulțămită publică.

Cu ocaziunea sârbărei maiialului elevilor dela școala gr. or. din Gurariului în 19/31 Maiu, pentru înființarea unei biblioteci școlare, au încurs dela

următorii P. T. domni și dămine contribuiri benevole:

Ioan Ivan notariu 4 fl.; Dr. Ioan Crișian, prof. seminarial Sibiu 2 fl., N. Lupian (Sibiu) 2 fl., Aurelian Decei, vice not. 2 fl., Elia Măcelariu episcop 2 fl., Ioan Manta paroh 1 fl. 50 cr. și o carte „Școala practică” de V. Petri, Iacob Popoviciu paroh în Sibiel. Nicolau Oprea paroh în Șura-mare, Ioan Banciu inv. Poplaca, Emilian Dancășiu, inv. Poplaca, N. N. N. N. Dionisiu Aron paroh, Petru Hanzu primariu, Familia Popoviciu, Maria Arseniu, Valerie Arseniu, Ioan Arseniu, Ioan Voicu, Ioan Simon, ospetariu, câte 1 fl., Ioana Rebege 70 cr. Petru Hanzu episcop, George Popa câte 50 cr. Stana D. Chipară, Maria Chipară câte 50 cr. Petru Cătoiu, Nicolau Curtean, Ana I. Poplăcean câte 30 cr. ér dl paroh Ioachim Muntean a dăruit o carte: „Școala Română” de V. Petri.

Suma veniturii brut a fost de 31 fl., 10 cr. din care substrăgându se spesele de 17 fl. 58 cr. rămâne un venit curat de 13 fl. 52 cr.

Tuturor acestor marinimoși spriginitori ai școlei noastre li se exprimă prin aceasta cea mai caldă răsă mulțămită.

Gurariului, în 4/16 Iunie, 1891.

Corpul învățătoresc.

Bursa de Viena și Pesta.

Diu 17 Iunie 1891.

	Viena	-Pesta.
Renta de aur ung. de 4 ^o	—	—
Galbin	5.55	5.52
Napoleon	9.29 1/2	9.28
100 marce nemțesci.	57.55	57.51

Sz. 3468/891

(86) 1—3

Hirdetmény

Az erzsébesvárosi m. kir. törvényszék közhirrre teszi, hogy gróf Rhedei Lajos szent-demeteri lakos által beadott kereset folytán O Zsákod község italmérési jogának arányosítása megengedhetősége, az aránykulcs megállapítása és esetleg az érdemleges tárgyalásnak is megtagadása végett a f. év Aprilis 8-ára kitűzve volt de közbe jött akadály miatt elnapolt tárgyalás helyett újabb tárgyalási határidőül az 1891 évi Augusztus 1-énél d. e. 9 órája ezen kir. törvényszék hivatalos helyiségébe kitűzeti k, melyhatárrapra az összes érdekeltnek a birtok rend. utasítás 15 §-ára való figyelemzetével azzal idéztetnek meg hogy a kereset O Zsákod község elöljáróságánál, valamint ezen kir. törvényszéknél a hivatalos órák alatt betekintheik.

Erzsébetváros, a kir. törvényszéknek 1891.

junius hó 3-án tartott üléséből.

Vén András,
elnök.

Májai Géza,
jegyző.

Nr. 220.

[80] 3—3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia de clasa a III-a Băești, în protopresbiteratul Hațegului, se publică prin această concurs pentru întregirea aceleia cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Tote venitele parochiale împreună cu acest post, statorite și cu prinse în protocolul sinodului parochial din 15 Iuliu 1890 și aprobate din partea Preavenerabilului consistoriu archidieceșan la 25 Septembrie 1890 Nr. 6071 B, cari dau la olaltă venitul anual de 231 fl. 05 cr., ceea ce se pôte vedea mai de aproape din protocolul amintit.

Doritorii de a reflecta la această parochia au a-și așterne suplicile concursuale instruite conform prescrișelor legali la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul indicat.

Hațeg, 15 Maiu, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Hațeg în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Rațiu,
protopresbiter.

Nr. 345.

[81] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia de clasa a III-a din comuna Deal, pe baza rezoluțiunei Preavenerabilului consistoriu archidieceșan dto 16 Aprile a. c. Nr. 2589 B., se escrie concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din venitele parochiale, statorite în comitetul și sinodul parochial estra-ordinariu dela 31 Martiu a. c. în suma totală de 464 fl. 80 cr.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și astérnă cererile instruite conform normelor în vigóre, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 22 Maiu, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al S. Sebeșului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 223

(82) 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant din parochia de clasa a II-a Steuini conform decisiunei con-

sistoriale de dto 16 Aprile 1891 Nr. 2559 B. se publică prin această concurs.

Venitele anuale împreunate cu acest post computate în ședința comitetului parochial de dto 12 Maiu a. c. dau suma de 400 fl v. a.

Concurenții au a-și așterne cererile lor instruite conform legilor din vigóre în termen de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în diarul „Telegraful Român” la subsemnatul oficiu, de unde pot primi și informațiuni mai detaiate despre acest post.

Săcărâmb, 19 Maiu, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiu II. în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 404

(83) 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan din parochia de cl. III-a Olpret, protopresbiteratul Deșului, prin această se escrie a treia oră concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt: jumătate din toate venitele parochiale anuale statorite de către sinodul parochial estra-ordinar ținut la 8 Iuliu 1890 în suma totală de 404 fl 90 cr., prin urmare la suma de 202 fl 45 cr. anuali.

Specificarea acestor venit se pôte vedea la subsemnatul oficiu presbiteral.

Concurenții au a-și așterne cererile lor instruite conform legilor în vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Deeș, 18 Maiu, 1891.

Oficiul protopresbiteral al tractului Deeș în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Teodor Herman, prot.

Sz. 4148/891 polg.

(84) 3—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék közhirrre teszi, hogy Wohldorf község határa általános tagosításának megengedhetősége iránt Br. Apor Zoltán törvényszéki bíró vezetése alatt megtartandó tárgyalás határ idejéül az 1891 évi augusztus 10-én d. e. 9 órája Wohldorf községbe a községi irodába tűzetik ki, mikorra a község összes birtokosai azzal idéztetnek, hogy a meg nem jelenők úgy tekintetnek mind a kik a tagosításba beleegyeznek s hogy a kérvény első példányát érdekeltek ezen kir. törvényszékvél betekintették.

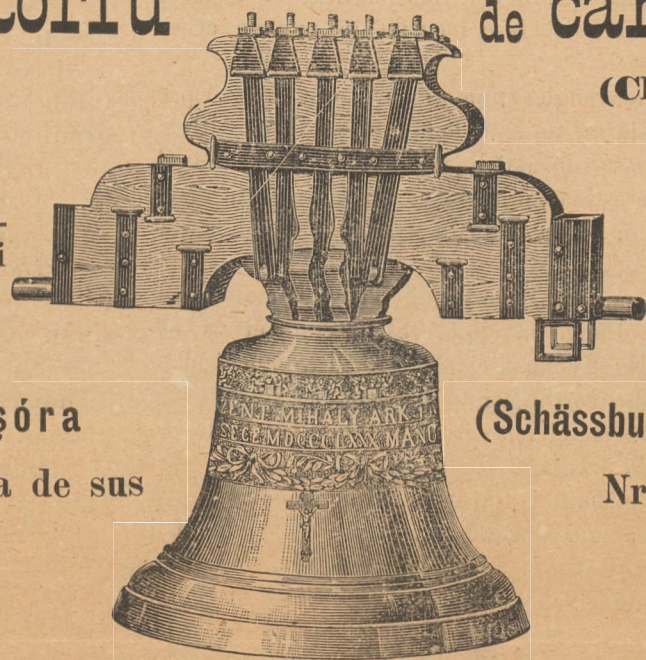
Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1891 Junius 3 án tartott üléséből.

Vén András,
elnök.

Zoltán
jegyző.

Mihaile Manchen, vărsătoriu de campane (Clopote)

și de construc-
țiunea cea mai
nouă

cu sul
sucitoriu

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg - Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesti a **liferă și repară clopote** de totă mărimea cu **coroana de stejar ori de fer legat**, face și **scaune de clopote din fer bătut** pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efeptue și în depărtare. **Clopote mai mici sunt în tot timpul gata.** Solvirea se primă și în rate.

[50] 5

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarhia și străine

este

apa minerală de

„Répat”

care în urma compozițiunei pré fericite a părților sale minerale și a conținutului estra-ordinar în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală foarte mare și de un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Répat” se întrebuințează ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor eatarhalice a stomachului și a organelor respirătoare, în contra maladielor rinichilor și a beșicii etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator nepețuibil.

👉 Cel mai curat și binefăcătoriu product natural 👈

👉 Ca borviz adevă beut cu vin 👈

nu se pôte compara această apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

👉 Șampagnul apelor minerale. 👈

În urma acestora me vęd îndemnat a recomanda apa minerală de „Répat” uu numai ca pe o beutură prea plăcută răcoritoare ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladielor al organismului intern fie-căruia consumat înțelept precum și pentru copii spre întrebuințarea dîlnică cu cea mai mare căldură și conșcențiositate.

Apa minerală de „Répat” umplută în flacoane elegante de 1/2 și 1/4 litru mărime să găsească totdeauna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de expedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiu la domnul I. K. Misselbacher și toate birturile mai însemnate.

Cu totă stima

Administrațiunea isvorului

Josef Görgy.

[27] 18—20